Uvertura sportivă a unui nou film

De cîtva timp la echitație se antrenează un grup de sportivi neobișnuiți al căror echipament nu poartă culorile nici unui club. Antrenorul Mihai Timu a părăsit a.b.c-ul tipic al antrenamentului și demonstrează figuri care par desprinse dintr-un film de aventuri : curse spectaculoase, urmăriri palpitante, căderi dramatice, o întreagă gamă de exhibiții care cer călărețului pe lîngă măiestrie sportivă și un deosebit curaj. Alături de antrenor, recunoaștem pe regizorul de film Dinu Cocea. „Cîntărește" posibilitățile fiecărui călăreț, după care își face însemnări în carnet. Ne adresăm regizorului :

— *Prezența dv. pe o arenă de sport este în legătură cu realizarea unui nou film care solicită interpreților calități sportive ?*

La examen : *Traian Petruț*

— Intr-adevăr. Peste foarte puțin timp va răsuna prima lovitură de claceta a noului film „Haiducii", iar aici, în manej, se desfășoară ultimele pregătiri înaintea filmărilor. După cum observați, se antrenează aproape întreaga echipă de actori : Emanuel Petruț, Marga Barbu, Mihai Badiu, Colea Răutu, Ernest Maftei, Traian Petruț, Manea Enache, Ștefan Bănică, Nicolae Moraru. Actorii vor trebui să facă lucruri deosebite, care necesită o bună pregătire fizică. Iar călăria a constituit un semn de întrebare. Am văzut cu ocazia filmului „Tudor", la a cărui realizare am contribuit în calitate de regizor secund, că actorii neantrenați au căpătat febră musculară, au resimțit efortul. De data această mi-am luat măsuri din timp, începînd pregătirile pentru fiecare filmare prin diferite antrenamente sportive.

— *Cum au răspuns actorii la acest surplus de efort ?*

— Am constatat cu bucurie că majoritatea iubesc sportul, că l-au practicat încă de pe băncile Institutului, ceea ce îmi va da posibilitatea să filmez scenele spectaculoase din prim plan. Vor fi lupte voinicești, coborîri spectaculoase și bineînțeles călărie de înaltă clasă. Actorii nu ar fi putut interpreta rolurile, dacă n-ar practica sportul. Iată că apare încă o dată la actori necesitatea învățării unor discipline sportive. In afară că sportul menține sănătatea, de multe ori el face parte din bagajul de cunoștințe pe care trebuie să le posede slujitorii Thaliei.

MARIAN SANDU

MAGAZIN Sportiv

GOL!

O întîmplare cu totul neobișnuită s-a petrecut, nu de mult, la un meci de fotbal disputat în Belgia, între echipele F. C. Teerschott și F. C. Besselghem. La un moment dat, centrul înaintaș al echipei Teerschott, von Tegel, a încercat să reia printr-o „foarfecă" balonul centrat de aripa dreaptă a echipei sale. El nu a reușit să atingă mingea, dar gheata i-a sărit din picior și a zburat în direcția porții, unde a întîlnit... balonul, iar acesta, lovit în plin, a ricoșat în... gol !

„Cavalerul fluierului" a apreciat că nu se produsese nici o încălcare a regulamentului, că gheata a fost pierdută fără voința jucătorului, pentru că n-a existat intenția de a-și crea în felul acesta un avantaj nejust, astfel că a arătat... centrul terenului, acordînd gol valabil pentru F. C. Teerschott.

O serie de arbitri români — Andrei Rădulescu, Mihai Popa, N. Chelemen, Gh. Dulea etc — cu care am stat de vorbă în legătură cu acest caz, au apreciat că arbitrul belgian a procedat corect.

Micul Hercule...

Nu-i vorba, cum ar putea crede unii, de o halteră din... carton, pusă în mîinile puștiului de un fotograf îndrăgostit de sport. Cel dintîi care s-ar simți jignit de o astfel de bănuială ar fi băiețașul din fotografie, Adrian Duță din Codlea, care este un pasionat al halterelor și, deși n-a împlinit încă nici 4 ani (îi împlinește la 12 august) are o forță deosebită, ridicînd la cele trei stiluri (smuls, împins și ridicat) 31,500 de kilograme !

Pe cînd mutatul virgulei peste... o cifră ?

PETRE CAPAȚÎNA
corespondent

Dacă vrei să fugi repede...

La o reuniune de atletism desfășurată la Michigan, sprinterul Harwey Purges, în vîrstă de 23 de ani, a apărut la start... ras complet în cap. După ce a cîștigat ambele probe de sprint, 100 și 200 m, el a dat următoarea explicație : „Cînd nu ai păr în cap rezistența aerului este mai mică". Și a adăugat : „Inotătoarea engleză Elisabeth Long mi-a sugerat ideea de a folosi toate posibilitățile. Ea și-a lăsat unghiile mai lungi, ajungînd la concluzia că aceasta o poate ajuta în obținerea unei viteze mai mari de înot".

Noaptea spre duminică...

...O cameră de hotel obișnuită, dintr-un oraș de provincie. O mică veioză, aprinsă veghează. Omul îngîndurat, cu păr cărunt și ochii vioi, se apropie de fereastră după ce-a strivit în scrumieră țigara („Irevocabil ultima", cum spune acum a șasea oară !) Privește pe fereastră. Vîntul cotrobăie prin castanul înfrunzit. Deodată ploaia se pornește să ciocănească în geam ca un drumeț obosit care cere adăpost...

— Hm. Plouă. Deci, mîine terenul va fi...

Undeva bate miezul nopții. Orașul doarme de mult. Doar de jos de la restaurantul hotelului răzbește uneori vuiet înfundat de saxofoane. Omul zîmbește : „Gazdele. Probabil c-au aranjat treaba asta. Să nu ne lase să ne odihnim, iar mîine la meci să jongleze cu noi cum or vrea !"

Sau pur și simplu e o coincidență. Nu. Tudose antrenorul lor nu se pretează la „chițibușerii" d-astea. El dă lupta cinstit, acolo... pe teren! Omul aprinde iarăși o țigară (Irevocabil... adică, mai știi ? !). Se întoarce la foile sale răspîndite pe noptiera luminată : „Deci, dacă terenul va fi desfundat, trebuie să „zăvorăsc" și mai bine centrul terenului. Să-i retrag și pe Dodu, să-i dubleze pe..."

Creionul aleargă pe hîrtie însemnînd ceva și Dodu, care acum doarme dus, habar n-are că dintr-o singură trăsătură de condei a devenit „altceva" în angrenajul echipei, că planul studiat toată săptămîna e acum „la pămînt", iar mîine dimineață la cafea, antrenorul se va apropia de el să-i explice „noile misiuni tactice" !

Da. Da, repetă omul. Trebuie să dăm totul în meciul ăsta, să luptăm pînă la ultima picătură de energie. Numai așa mai avem șansa să ne reabilităm față de orașul nostru, față de noi înșine !

Mîine după amiază echipa se va încleșta într-o aprigă bătălie pentru un meci nul în deplasare. Sau, o victorie. (O, ar fi grozav ! Dar... te lasă gazdele ? Mai ales că și ele pendulează deasupra „zonei periculoase" !) Un singur lucru e clar : că trebuie să obținem un rezultat bun. Ni-l cere tot orașul. Trebuie să i-l dăm. Cu gîndul la acest „meci în deplasare" omul cu păr cărunt și-a hărțuit toată săptămîna echipa la antrenamente, a uitat să-și stropească grădina cu trandafiri și s-a certat și cu nevasta. (Dar ea, bună ca-n totdeauna, n-a uitat să-i pună flanela groasă în valiză și să-i scrie și cîteva cuvintele : „Te-am iertat. Știu că ești agitat înaintea fiecărui meci. Succes, dragule ! P. S. Trandafirii i-am stropit eu, nici o grijă".).

Dar de vorbit, nu i-a vorbit. Are și ea mîndria ei !

Băieții dorm. Oare ? Dacă vreunul... Ia să dau o raită pentru mai multă siguranță. Da... Dorm cu toții. Sînt pătrunși de importanța acestui joc. Doar Coman citea. Hm. „Iedul" ! N-are somn ! Ce să faci ? Debutează în „prima echipă". Oare am făcut bine că l-am băgat chiar acum ! Da. Trebuia. Cu Roșca nu mai era chip s-o scot la capăt. L-am iertat de atîtea ori, și „jumurile" lui, și nopțile pierdute, și toate celelalte.. Ce să faci ? Era „vedeta" echipei. De data aceasta nu mai puteam închide ochii. Și-apoi Coman e tînăr, talentat, sîrguincios, pasionat. Merită locul. Iar mîine sînt convins că va confirma încrederea. Da, da !

Ceasul bate de două ori. Și ploaia tot n-a stat. Încă o țigară și... Ce naiba ! O dată trebuie să mă culc și eu, nu? Ochii obosiți zăbovesc pe-o telegramă :

„Succes, băieți. Mîine toate inimile sportive ale orașului vor bate pentru voi". Cei de la uzină au trimis-o. Mîine vor răsuci cu toții butoanele aparatelor de radio, ori de televiziune. Vor urmări cu sufletul la gură meciul lor... Iar luni ne vor primi în gară. Cu zîmbete și flori, dacă le aducem măcar un punct. Sau cu ochii în pămînt și încurajări de circumstanță „Ei, lăsați, nu-i nimic. Să bateți duminică. Ar mai fi o șansă".

Nu, dragilor ! Nu vă vom da prilejul să ne consolați. Vom lupta cu îndîrjire, vom face totul ca să ne întoarcem acasă cu fruntile sus, vrednici că nu v-am înșelat așteptările. Chiar dacă ei au terenul și publicul de partea lor, pe gazon rămîn tot 11 de o parte și 11 de cealaltă. Iar noi vom ataca din primul minut !...

Ploaia a stat. Ceasul bate... Trii... Cînd s-a făcut oare cinci ? Să dorm măcar două ore... Da-de unde ? Acum se scoală băieții și mai sînt atîtea de făcut... Cum s-o simți Bordea cu glezna ?...

Omul cu părul cărunt deschide larg fereastra. Vîntul s-a mai domolit. Cerul e senin acum. Omul zîmbește. „Poate terenul va fi bun... Asta ne convine !"

Și aprinde iarăși o țigară... Irevocabil... ultima ! Pînă la meci...

GEORGE MIHALACHE

Cassius Clay? Ce sport face?

Aceasta pare să fie... contra-întrebarea cu care răspunde W.B.A. (World Boxing Association) celor care se interesează de situația recentului învingător al lui Sonny Liston pe lista celor mai buni boxeri ai lumii. W.B.A. nu numai că nu-l consideră pe Clay campion mondial, dar nu-i recunoaște nici existența ca boxer ! Lui și lui Liston.

Cel puțin așa reiese din clasamentul pe luna mai întocmit de W.B.A. și care are următoarea înfățișare :

Campion mondial : Ernie Terrel ; Șalengeri : 1. Floyd Patterson, 2. Zora Folley, 3. George Chuvalo.

Ştiaţi că...

...inginerul Aurel Crîsnic, fostul internațional, a jucat... „pe fals" în echipa „Provinciei" în recenta cupă „Tinerețe fără bătrînețe" ? Și că dacă echipa Bucureștiului ar fi... contestat partida ar fi primit cîștig de cauză ?...

Motivul ? Crîsnic este și astăzi jucător activ. El s-a despărțit de categoria A și echipa Jiului, unde timp de mai bine de 20 de ani a susținut în total 360 de jocuri, dintre care 207 în prima categorie. Dar lui Crîsnic i-a fost greu să se despartă și de... fotbal. De aceea a putut fi văzut jucînd mai departe în poartă, un timp la Minerul Aninoasa, iar în prezent la Sănătatea Petroșeni, în campionatul local.

Astfel se și explică prospețimea jocului său în meciul cu București, ceea ce a confirmat impresia unor spectatori și telespectatori, printre care și Titi Popa-Lugoj, care ne-a și întrebat dacă Aurel Crîsnic mai joacă fotbal. Joacă. Și încă bine !

VIS DE VARĂ

Adîncă este noaptea și liniștea-i de strajă,
Doar vîntul cu miresme și șoapte care mint
Își flutură mantia, înfiorat de vrajă,
Spre luna, prinsă-n boltă cu ținte de argint.

Moș Ene, legendarul, mereu viol și harnic
Pătrunde-n zeci de case, cu basmul împreună
Și-n somnul tuturora, el împletește, darnic,
Puzderie de vise, din traista cea bătrînă.

Să-l urmărim, o vreme, în truda lui sihastră ;
Acum, lîngă o masă, își domolește mersul
Și-un vis, din tolba plină, aruncă pe fereastră,
În camera lui Mîndru, ce joacă la „Progresul".

În somn, surîde Mîndru... (...că treaz nu mai zîmbise
De-o vreme-ndelungată, mai bine de un an...)
Echipa lui jucase, luptase și învinse
Iar lumea dă năvală, mai rău ca la „Can-Can" !

Mereu cîștigătoare, acasă ori în țară,
Victorii doar la zero și goluri date-n car...
Fantastica echipă de aur, temerară,
Bătea Real-Madridul, jucînd fără portar !

Și „Sportul", două pagini, întregi, îi consacrase
Scriind cîteva rînduri și despre antrenori,
Iar Oană — cel cu lotul — îi selecționase
Lui Titus, din echipă, toți 11 jucători.

*

Tîrziu, spre dimineață, cuprins de osteneală,
Moș Ene, șugubățul, a remarcat, candid,
Că seara îi dăduse lui Mîndru din greșeală,
Alt vis, al lui Ionescu Ion... de la „Rapid" !

CONSTANTIN POPESCU-BERCA
— Schela Urlați —

175 de victorii consecutive

Faimoasa echipă feminină de volei a uzinei textile „Nichibo Kaizuka", care se confundă cu echipa națională a Japoniei, este pe cale de a se destrăma, după ce a parcurs un drum strălucit presărat cu 175 de victorii consecutive obținute în competiții interne și internaționale.

Într-adevăr, căpitanul echipei, Kasai Masae, care a împlinit recent 31 de ani, a hotărît să se retragă din activitatea competițională. Alte jucătoare sînt și ele pe punctul de a o urma pe acest drum.

Poşta magazin

ANTON PROCOPIU, ROMAN. — 1. Recordul absolut al orei în spatele unui vehicul special este de 122.350 km și el a fost stabilit de

ciclistul belgian Vanderstuyft în anul 1926. Pare curios, dar recordul lui stă în picioare și astăzi. Cei care au fost mai... grăbiți au luat probabil automobilul sau avionul ! — 2) Recordul pe un kilometru lansat, în aceleași condiții, este de peste 200 km pe oră.

PICU ARSENE, COMUNA SCOARȚA. — „Acum vreun an, cînd i-a fost luat un interviu, fotbalistul Vasile Ghergheli de la Dinamo București a declarat că s-a logodit cu o fată din Baia Mare și că nunta va avea loc cînd va juca din nou în echipa națională. De atunci, el a jucat de 2 ori. Oare s-a ținut de cuvînt ?" S-ar fi ținut. Se pare însă că fata n-a avut încredere în posibilitățile lui Ghergheli de a reveni în echipa națională și s-a măritat cu altul. Bine că Ghergheli face parte din nou dintre fotbaliștii noștri fruntași. Neveste, se mai găsesc !

MIRCEA MICȘUNESCU, BUCUREȘTI. — Colega dv are dreptate : numele exact al voleibalistului respectiv este Gheorghe Ferariu. Soția lui este baschetbalista Virginia Ferariu.

VASILE LIXANDRU, BUCUREȘTI. — Vreți să-i scrieți lui Pele și nu-i cunoașteți numele exact. Dacă scrieți : Pele-Brazilia... ajunge. Numele lui adevărat — Edson Arantes do Nascimento — l-ar putea încurca pe poștaș care, mai știi, s-ar apuca să-l caute pe... Edison !

GHEORGHE DICK, BUCUREȘTI. — Am ales următoarele „filme" pentru săptămîna aceasta : *Petrolul* : Viață ușoară ; *Crișul* : Cer senin ; *Progresul* ; De doi bani speranță.

NICA ION, COMUNA NEGRI. — Meciul de fotbal Dinamo — Steaua a prilejuit un spectacol reușit, consemnat ca atare de întreaga presă. Și pe noi ne-au surprins comentariile negative ale crainicului de la radio. Nu văd ce v-am putea spune în plus ! Poate ceva despre comentariul de la... Lisabona !

ION DAVID, BAILE HERCULANE. — Ne întrebați care este denumirea exactă : lupte clasice sau lupte greco-romane ? Și una și alta. Este însă mai mult folosită denumirea de „lupte greco-romane". Am reluat-o și noi în ultima vreme.

NEACȘU PETRE, CONSTANȚA. — Înainte de a veni la Dinamo București, Cornel Popa a jucat la Dinamo-Bacău. Sînt vreo 9 ani de-atunci...

DINU RADIAN, BUCUREȘTI. — Aveți cuvîntul în legătură cu duelul Rapid—Dinamo la fotbal :

Mă frămînt-o întrebare
La care răspuns nu an. :
Care-o merge azi mai iute ?
Un Rapid sau un.. dinam ?

Să vedem : poate că vă spun mîine seară !

ION POȘTAȘU

Desene de
NEAGU RĂDULESCU

VARIETĂŢI

A RĂMAS... CAMPIOANĂ

Echipa engleză de fotbal din orașul Hillington trece drept cea mai slabă formație, deoarece în 31 de meciuri a înregistrat tot atîtea înfrîngeri consecutive. Un timp, Wimborne-Saint-Giles i-a fost o serioasă concurentă cu 22 de jocuri pierdute unul după altul. Recent, însă ambele echipe s-au întîlnit într-un meci oficial, iar rezultatul a fost de 4—2 în favoarea formației din urmă. Așa, Hillington s-a... liniștit : n-are cine să-i mai amenințe titlul de campioană a... înfrîngerilor !

UN ARBITRU FERM

Spectatorii meciului de fotbal Valenciennes-Lille au așteptat zadarnic după pauză reînceperea reprizei secunde. Deși jucătorii ieșiseră pe teren, arbitrul, M. Dhumerelle, refuza să reapară întrucît în timpul primei reprize i se furase de la vestiar portofelul cu 700 de franci. Degeaba s-a oferit conducerea clubului organizator să-i suporte pierderea. Arbitrul a fost de neînduplecat, susținînd că nu conduce un meci pe un stadion unde există hoți. In consecință a... forfaitat de la repriza a doua.